

dette Punkt. Jeg vil ikke have noget imod at gaa ind paa i Stedet for Amtsdyrlæger, som det tidligere er blevet forlangt, at ansætte 6 Dyrlæger for større Distrikter, underlagte Veterinærhospitales. Jeg tror, hele Stillingen maatte hæves til en Embedsstilling, saaledes at man havde en Mand, der egentlig kun passede den Stilling. Det vilde heller ikke være uoverkommeligt, og det synes, at naar man taler saa meget om, at der skal gøres noget fra Statens Side til Beskyttelse af Husdyrene, er der et vist Krav paa, at man har en virkelig ansvarlig Embedsmand i Spidsen for den Branche direkte under Ministeren. Jeg vilde altsaa være meget tilbøjelig til at søge en Ordning, hvorved vi fik en Veterinærhospitals som selvstændig Embedsmand og de andre under ham. Jeg har ikke noget imod det Tal, som de ærede Medlemmer her have foreslaaet. Jeg maatte altsaa ønske Ændringsforslaget udvidet, for saa vidt det skal vedtages. — Der er imidlertid en anden Betragtning, som blev gjort gældende fra den ærede Ordfører, og det er den, at Vedtagelsen heraf mulig kunde lægge dette Forslag Hindring i Vejen. Man maa søge en Ordning, men vedtages dette Ændringsforslag under Nr. 1, maa jeg forbeholde mig ved 3dje Behandling at stille et yderligere Ændringsforslag til Fuldstændiggørelse af de ærede Medlemmers Tanker. Jeg vil i og for sig nødig se Ændringsforslaget forkastet, hvis det skulde ligge, at Tinget ikke vilde billige Tanken. Det vil vel heller ikke finde Sted, da den ærede Ordfører jo i og for sig har tiltraadt Tanken, idet han kun mener, at det ikke er saa heldigt at formulere den som en Paragraf paa denne Lov. Jeg skal henstille, om man ikke kunde forliges, hvis Tinget i det hele sympatiserer med Tanken, derved, at dette Ændringsforslag bortfalder, og Indenrigsministeren saa erklærer at være villig til at optage Sagen enten paa Finansloven eller som selvstændig Lovbestemmelse. Det vil jeg i alt Fald være villig til, naar der gives Opmuntring dertil af dette Ting. Jeg har jo tidligere bebudet, at jeg indtog den Stilling til Sagen. Jeg tror virkelig, det er i høj Grad af Bigtighed, at man faar en Ordning af dette Forhold. — Det ærede Medlem, som motiverede dette Forslag, nævnte, at disse Distriktdyrlæger ikke maatte forveksles med de Specialister, som Indenrigsministeren bliver bemyndiget til at udsende til Undersøgelse af tuberkuløse Sygdomme, for saa vidt de derom foreslaaede Bestemmelser vedtages. Jeg er ganske enig heri; det er noget ganske andet. Det er i Virkeligheden Specialister, der overmaade

let kunne blive yngre Folk, som ere uddannede i det specielle Djemed. Det vil nemlig fordre en speciel Uddannelse. Det har været tvivlsomt for mig, hvor mange Dyrlæger man kunde faa, som kunde paatage sig dette, om jeg turde foreslaa det af Hensyn dertil, om man ogsaa havde et tilstrækkeligt Tal til foreløbig at gøre Fyldest. Imidlertid mente man i det veterinaere Sundhedsraad, at det lader sig gøre, og derfor har jeg optaget Bestemmelsen; men der kan slet ikke være Tale om, at de Dyrlæger, man vil bruge dertil, skulde være særlig egnede til eller vel endogaa burde bestiftes til oberordnede Dyrlæger for en bestemt Kreds, særlig af den Grund, at det i Reglen vil være yngre Folk, der bruges til en saadan speciel Behandling, medens man maatte søge Folk med længere Praksis og Erfaring til egentlige Kredsdyrlæger. Altsaa de to Ting gaa slet ikke i Vejen for hinanden. Jeg er vel tilfreds med, at Forslaget er stillet, og ogsaa med, at Ordføreren i og for sig har erklæret sig enig i Tanken. Det er mig kun tvivlsomt, om det bør vedtages, eller om det ikke heller bør tages saaledes, at det bliver Ministeren, der paatager sig at bringe denne Sag frem under en anden Form. Lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen ved dette Forslag er der ingen af os, der vil. Jeg ønsker ogsaa i høj Grad dette Lovforslag vedtaget, netop derfor holder jeg fast paa adskillige Bestemmelser mod det ærede Mindretal, der har opstillet dem, fordi jeg anser dem for mindre heldige for Lovforslaget.

Ændringsforslagene under Nr. 2—7 finder jeg ingen Anledning til at udtale mig om, da jeg kan tiltrøste dem eller i alt Fald ikke har noget imod at se dem vedtagne. — Ændringsforslaget under Nr. 8 finder jeg lidet heldigt, men jeg indrømmer, at det har ikke saa stor Betydning. Folketinget havde vedtaget 4 Uger som den Frist, der var Tale om her for Frigivelse af snubede Heste. Jeg har foreslaaet 6. Nu foreslaar det ærede Udvalg, at vi sætte 5. Det betyder for mig, at vi skulle blive ved at klamres om dette Tal, indtil vi komme til et endeligt Resultat og se, hvem der kan faa sit igennem. — Ændringsforslaget under Nr. 9 er, om jeg forstod det ret, taget tilbage. Det betyder, at Erstatningen af Udgifterne ved Taksation og Nedslagning udredes af Statskassen. Jeg behøver ikke at udtale mig derom, men kan gaa over til Nr. 10. Netop fordi jeg sætter megen Pris paa Lovforslaget, modsætter jeg mig vedblivende dette Forslag, som er stillet af to ærede Medlemmer af Mindretallet, og som blev behandlet af det ærede 3dje